

Avui, 25-2-40

Maria meua: Bona notícia a fe que em dones en la teua estimada carteta del dia 16. La rebia aliar a la tarda amb un xic de retard per haver passat per la censura. Jo voldria creure que ja has rebut la meua carta del diumenge la postal del dimecres i la carta del divendres. No?

Quanta alegria a casa!! Certament ja era hora. El pobro pare ha purgat de sobres el seu gran pecat. Ara bé, n'eu ta meua, veig que t'omple molt ràpidament d'optimisme. El meu cas és ben diferent. No tan sols toques a resistir avui, sinó que seguiria resistint fins hi tot en el cas que allí instauraressis la monarquia i semblés que donguis assistència. No vull conèixer la presó espanyola. Si ja sé que allí no hi hem trovat flors i viols, però no si val a desesperar-se. Després de lo, presents perspectives altes se'n oblidar, ja ho veurà. Ja trobarem direcció per el mitjà de reconstruir la nostra felicitat. Toques a resistir i cal fer-ho sense desesperar, procurant aprofitar la més petita avinentesa per a aconseguir el nostre retrobament. No em faig ni pesat, Maria engorada, referent a això. Ja prou que ho rematxo en les meves dues anteriors cartes, no?

Probarà, les ratlles que em demares, per cartataras, ben contents al rebre-les. També t'hi adjunto el certificat com, estic enquadrat. Tu mirarà, de fer-ne el que aegis. De moment i encara, que estessis encara al refugi et salvaria del retornar a Espanya. Jo crec que malgrat estiguis segura no seria de menys que el tinguis. Pots mirar si amb la presentació és suficient per a cobrar "l'allocució". Si et manca algun, altre document m'ho dius i jo faré els possible, per creure'l. Ah! Avui s'ent un sicot de la C^{ia} amb sis dies de permís. Té de pagar-se les despeses del viatge, però això és el de menys. Presenta una autorització del prefecte d'on té la dona, dient

que cas que se li consulti, però, tenia allí casa on men-
jar etc. i presentant aquest paper, li han donat. F'ho
dic per tal de vi et sembla miris de treure'l i jo demanaria
la resta. D'acord, veneta mare?

No entenc bé allò que diu el rei, "que algun dia vries
arreglar aquello..." Bé que voler arreglar. Potra sí que creus,
que el familiar d'Elvira em ha entregat diners. A l'excusa
de fer-los-li constar que no cal que liquidis res, i ja que
res, has rebut i que quax, calgui fer-ho ja el, avisa'm. D'a-
cord, crec jo, eh veneta mare?

Que no se'm oblidis. Al sobre no posis Prè, Bordeaux ja que
sejous diuen perdre, diu, la carta, i no venen directament.

Avui diumenge dia de treball. Un diumenge de festa i un
altre de treball. Plou molt però jo afortunadamentestic sota
cobert, i ací amb poqueta feina però en tinc molta pensant.
Sempre, sempre amb tu veneta mare.

De la tia no en, si pas res. Jo crec que haurà sortit de
Paris i ves a saber on, ean. No goso a escriure ja que el
que que la carta si pose, l'adreça de la rue franchet no
avisiaria a meus pares, altrament no m'explico el silenci.

Dis-me una cosa. En quins condicions està la Canal?
F'ho dic ja que si la situació era no fos estable i no tra-
ballé, miraria que Mir li enviés el certificat. Si es la
nostra cunyada, perquè no poden casar-la, també?

Escriu-me i sovint. Jo crec que dilluns trobare carta
teva ben maca i en la qual em diràs que has rebut
lle, meyer. Fenc una alegria quax, al retornar al Camp
trovo les teves ratlles, que ni esperen. És trist el dia
que no tens carta i me, si passen, Tel, allavors és un
deportable. Bé, veneta, encuro el paper ja que hi ha
d'anar el certificat i la carta per casa. En la proximitat
t'enviaré lle, lletta, del rei, i del pae.

Bé, ten, una abraçada
ben bona Pape